

ΗΧΑΡΑΥΓΗ

Κηρυξ Της Παρουσίας του Χριστού

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

ΕΤΟΣ 91 ον Αριθμός έκδοσης 3
Μάιος – Ιούνιος 2025

Περιεχόμενα του παρόντος
τεύχους

Dawn Bible Students Association
Η Χαραυγή
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com/gr

ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ

Δεν υπάρχει πλέον κατάρα 2

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Η θυσία του Δαβίδ 17

Ο Σολομών Αφιερώνει τον Ναό 20

Η λατρεία αποκαταστάθηκε 22

Ανανέωση Συμφώνου 25

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑ

Η Γνώση του Καλού και του

Κακού 28

Όλα τα δικαιώματα
κατοχυρωμένα. Παρακαλούμε
να μας ενημερώσετε άμεσα για
τυχόν αλλαγή της διεύθυνσής
σας. Εσωκλείεται ένα έντυπο
συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη
νέα σας διεύθυνση.

The Dawn - Greek Edition

May - June 2025

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Δεν υπάρχει πλέον κατάρρα

*«Κατηραμένη να ήναι
η γη εξ αιτίας σου· με
λύπας θέλεις τρώγει
τους καρπούς αυτής
πάσας τας ημέρας της
ζωής σου.»
— Γένεση 3:17*

ΛΟΓΩ ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ
στους θείους νόμους του Θεού,
επιβλήθηκε η θανατική ποινή
στον πατέρα Αδάμ. Μια
δεύτερη πτυχή αυτής της
κρίσης, ωστόσο, περιλαμβάνει
επίσης την κατάρρα που
επιβλήθηκε στον πλανήτη Γη

και στο περιβάλλον του ανθρώπου. Αυτό έχει συμβάλει
πολύ στη συνολική μείωση της υγείας και του σθένους
της ανθρώπινης οικογένειας, η οποία καταλήγει στον
τάφο.

Από την βιβλική περιγραφή περί τούτου,
διαβάζουμε το πρώτο μέρος αυτής της κρίσεως. «Και
έλαβε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον και έθεσεν αυτόν εν
τω παραδείσω της Εδέμ διά να εργάζεται αυτόν και να
φυλάττη αυτόν. Προσέταξε δε Κύριος ο Θεός εις τον
Αδάμ λέγων, Από παντός δένδρου του παραδείσου
ελευθέρως θέλεις τρώγει, από δε του ξύλου της γνώσεως
του καλού και του κακού δεν θέλεις φάγει απ' αυτού·
διότι καθ' ην ημέραν φάγης απ' αυτού, θέλεις εξάπαντος
αποθάνει.» —Γεν. 2:15-17

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Υπάρχει μια σημαντική διάσταση σε αυτή την εξαγγελία, που αποκαλύπτεται επίσης στο βιβλικό αφήγημα, και η οποία θέτει το θέμα στη σωστή προοπτική. Σε σχέση με τις οδηγίες να μην τρώνε από το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού, ο Θεός είπε: «Την ημέρα που θα φας από αυτό, σίγουρα θα πεθάνεις». Η Literal Translation του Young αποδίδει αυτή την τελευταία φράση ως, «πεθαίνοντας, θα πεθάνεις», δείχνοντας το γεγονός ότι μια διαδικασία θανάτου θα ξεκινούσε αμέσως αν ο Αδάμ αμαρτούσε.

Γνωρίζουμε δε ότι ο Αδάμ δεν πέθανε την ίδια μέρα που εκφωνήθηκε αυτή η ποινή, αλλά έζησε για 930 χρόνια. Η περιγραφή αναφέρει: «Όλες οι ημέρες που έζησε ο Αδάμ ήταν εννιακόσια τριάντα χρόνια: και πέθανε». (Γεν. 5:5) Κατά τον υπολογισμό του Θεού, μια ημέρα είναι σαν χίλια χρόνια, κατά τη διάρκεια των οποίων είχε γνωρίσει ο Αδάμ τη διαδικασία του θανάτου. «Εν δε τούτο ας μη σας λανθάνη, αγαπητοί, ότι παρά Κυρίω μία ημέρα είναι ως χίλια έτη και χίλια έτη ως ημέρα μία.» (Β' Πέτ. 3:8) Επομένως, ο Αδάμ πέθανε μέσα σε μία μόνο ημέρα σύμφωνα με τη μέθοδο μέτρησης του χρόνου του Θεού.

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ Η ΓΗ

Η δεύτερη πτυχή της κρίσης του Θεού κατά της αμαρτίας και της ανυπακοής αφορούσε την ίδια τη γη, και το ίδιο το έδαφος που θα χρειαζόταν ο Αδάμ και οι απόγονοί του για να παράγουν τροφή για να κρατηθούν στη ζωή. «Προς δε τον Αδάμ είπεν, Επειδή υπήκουσας εις τον λόγον της γυναικός σου, και έφαγες από του δένδρου, από του οποίου προσέταξα εις σε λέγων, Μη φάγης απ' αυτού, κατηραμένη να ήναι η γη εξ αιτίας σου· με λύπας θέλεις τρώγει τους καρπούς αυτής πάσας τας ημέρας της

ζωής σου· και ακάνθας και τριβόλους θέλει βλαστάνει εις σέ· και θέλεις τρώγει τον χόρτον του αγρού· εν τω ιδρώτι του προσώπου σου θέλεις τρώγει τον άρτον σου, εωσού επιστρέψης εις την γην, εκ της οποίας ελήφθης· επειδή γη είσαι, και εις γην θέλεις επιστρέψει.» —Γεν. 3:17-19

ΜΕ ΛΥΠΕΣ

Θα ήταν δύσκολο να περιγράψουμε το βάθος της λύπης (ή θλίψης) που βίωσαν οι πρώτοι μας γονείς κατά τη διάρκεια της ζωής τους που κατέληξε σε θάνατο. Η λέξη «λύπη» σημαίνει στεναχώρια, θλίψη ή πόνος, και χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά σε σχέση με την κρίση του Θεού προς τη Μητέρα Εύα. «Προς δε την γυναίκα είπε, Θέλω υπερπληθύνει τας λύπας σου και τους πόνους της κυοφορίας σου· με λύπας θέλεις γεννά τέκνα· και προς τον άνδρα σου θέλει είσθαι η επιθυμία σου, και αυτός θέλει σε εξουσιάζει.» (Γέν. 3:16) Ο ψαλμωδός εξήγησε με λόγια με τα οποία σίγουρα μπορούμε να ταυτιστούμε όλοι: «Αι ημέραι της ζωής ημών είναι καθ' εαυτάς εβδομήκοντα έτη, και εάν εν ευρωστία, ογδοήκοντα έτη· πλην και το καλήτερον μέρος αυτών είναι κόπος και πόνος, διότι ταχέως παρέρχεται και εμείς πετώμεν.» —Ψαλμ. 90:10

Ο ΘΡΗΝΟΣ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ

Ο Ψαλμωδός Δαβίδ έθεσε σε προοπτική τα τρομερά αποτελέσματα της αμαρτίας, του θανάτου και της καταραμένης γης που βίωνε. Από έναν από τους ψαλμούς του διαβάζουμε: «Κύριε, μη με ελέγξης εν τω θυμώ σου, μηδέ εν τη οργή σου παιδεύσης με. Διότι τα βέλη σου ενεπήχθησαν εις εμέ και η χειρ σου καταπιέζει με. Δεν υπάρχει υγεία εν τη σαρκί μου εξ αιτίας της οργής σου. δεν είναι ειρήνη εις τα οστά μου εξ αιτίας της αμαρτίας μου. Διότι αι ανομίαι μου υπερέβησαν την

κεφαλήν μου· ως φορτίον βαρύ υπερεβάρυναν επ’ εμέ. Εβρώμησαν και εσάπησαν αι πληγαί μου εξ αιτίας της ανοησίας μου. Εταλαιπωρήθην, εκυρτώθην εις άκρον· όλην την ημέραν περιπατώ σκυθρωπός. Διότι τα εντόςθιά μου γέμουσι φλογώσεως, και δεν υπάρχει υγεία εν τη σαρκί μου. Ησθένησα και καθ’ υπερβολήν κατεκόπην· βρυχώμαι από της αδημονίας της καρδιάς μου. Κύριε, ενώπιόν σου είναι πάσα η επιθυμία μου, και ο στεναγμός μου δεν κρύπτεται από σου.» —Ψαλμ. 38:1-9

Η ΜΟΛΥΣΜΕΝΗ ΓΗ

Ο Προφήτης Ησαΐας μιλάει για την καταραμένη γη, και ότι ο αμαρτωλός άνθρωπος την εμόλυνε. Έγραψε: «Ιδού, ο Κύριος κενώνει την γην και ερημόνει αυτήν και ανατρέπει αυτήν και διασκορπίζει τους κατοίκους αυτής. Και θέλει είσθαι, ως ο λαός, ούτως ο ιερεύς· ως ο θεράπων, ούτως ο κύριος αυτού· ως η θεράπαινα, ούτως η κυρία αυτής· ως ο αγοραστής, ούτως ο πωλητής· ως ο δανειστής, ούτως ο δανειζόμενος· ως ο λαμβάνων τόκον, ούτως ο πληρόνων τόκον εις αυτόν. Ολοκλήρως θέλει κενωθή η γη και ολοκλήρως θέλει γυμνωθή· διότι ο Κύριος ελάλησε τον λόγον τούτον. Η γη πενθεί, μαραίνεται, ο κόσμος ατονεί, μαραίνεται, οι υψηλοί εκ των λαών της γης είναι ηττημένοι. Και η γη εμολύνθη υποκάτω των κατοίκων αυτής· διότι παρέβησαν τους νόμους, ήλλαξαν το διάταγμα, ηθέτησαν διαθήκην αιώνιον. Διά τούτο η αρά κατέφαγε την γην και οι κατοικούντες εν αυτή ηρημώθησαν· διά τούτο οι κάτοικοι της γης κατεκαύθησαν και ολίγοι άνθρωποι έμειναν.» —Ισ. 24:1-6

ΟΙ ΛΟΙΜΩΞΕΙΣ

Όταν ο Λουκάς, ο ιστορικός της Βίβλου και συγγραφέας του Ευαγγελίου, περιέγραψε γεγονότα που θα συνέβαιναν στο μέλλον, συμπεριέλαβε τα λόγια του

Ιησού που έκαναν λόγο για «πείνες και λοιμούς». Ιδιαίτερα, θα προσδιόριζαν και θα ξεχώριζαν μια συγκεκριμένη περίοδο ως μια εποχή μεγάλης θλίψεως στη γη. (Δαν. 12:1) Αυτό προειπώθηκε ότι θα συμβεί στους ανθρώπους της γης κατά τα τελευταία χρόνια αυτού του «σημερινού, πονηρού αιώνας». (Γαλ. 1:4) Τώρα ζούμε, πιστεύουμε, σε αυτή την περίοδο της ιστορίας της ανθρωπότητας και είμαστε μάρτυρες των πρωτοφανών γεγονότων που σηματοδοτούν την εποχή μας στις Βιβλικές προφητείες. Ο Λουκάς έγραψε: «Και θέλουνσι γείνει κατά τόπους σεισμοί μεγάλοι και πείναι και λοιμοί, και θέλουσιν είσθαι φόβητρα και σημεία μεγάλα από του ουρανού.» —Λουκάς 21:11

ΣΥΝΕΧΗΣ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Κατά τη διάρκεια της ιστορίας, η ανθρωπότητα χρειάστηκε να παλέψει ενάντια σε κάθε είδους αντιξοότητες, και μερικοί από αυτούς τους πολλούς παράγοντες συνεχίζουν να προκαλούν την πρόωρη απώλεια ζωής στην ανθρώπινη οικογένεια. Σε πολλές περιπτώσεις, αυτό προέρχεται από λοιμούς, λοιμώξεις και ασθένειες και έχουν υπάρξει διάφορες μέθοδοι μεταφοράς τους, όπως έντομα και τρωκτικά. Ανάμεσα στην ίδια την ανθρωπότητα ήλθε η εξάπλωση ασθενειών, ιών και πολλών μορφών ασθενειών. Ο άνθρωπος έχει επίσης πέσει θύμα της πείνας και της λιμοκτονίας, που συχνά προκαλούνται από κακές καιρικές συνθήκες όπως ξηρασίες, πλημμύρες ή συνθήκες παγετού. Αυτοί ήταν σημαντικοί παράγοντες και επηρέασαν σοβαρά την προσφορά τροφίμων στον κόσμο. Η απώλεια των καλλιεργειών έχει επίσης συμβεί λόγω προσβολής από έντομα ή ζιζάνια. Ο αγώνας εναντίον αυτών και πολλών άλλων εχθρών της ανθρώπινης οικογένειας ήταν ατελείωτος.

Καθώς ο πληθυσμός της γης αυξήθηκε δραματικά τον τελευταίο ενάμιση αιώνα, οι αντιξοότητες που αντιμετωπίζει η ανθρώπινη οικογένεια έχει γίνει πιο δύσκολο να ελεγχθούν. Στο παρελθόν, τα αγροκτήματα ήταν μικρότερα και η προσβολή από παράσιτα ήταν πιο περιορισμένη και πιο εύκολο να ελεγχθεί. Τις τελευταίες δεκαετίες, τα αγροκτήματα έχουν γίνει μεγαλύτερα, καθιστώντας έτσι δυνατή την ανάπτυξη παρασίτων, ασθενειών και καταστροφικών καιρικών φαινομένων σε πολλά στρέμματα καλλιεργήσιμης γης.

ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ

Η παροχή τροφής για τα περισσότερα από οκτώ δισεκατομμύρια ανθρώπους που ζουν τώρα στον πλανήτη μας γίνεται όλο και πιο κρίσιμη και ο άνθρωπος προσπαθεί απεγνωσμένα να βρει λύσεις για πολλά περίπλοκα προβλήματα. Σημαντικό παράδειγμα είναι η καταπολέμηση των παρασίτων. Τα φυτοφάρμακα έχουν αναπτυχθεί και χρησιμοποιούνται ευρέως για να βοηθήσουν στη διάσωση των καλλιεργειών τροφίμων από πολλούς τύπους εντόμων και ασθενειών. Τα ζιζανιοκτόνα χρησιμοποιούνται επίσης για τον έλεγχο των «αγκαθιών και των ειδών γαϊδουράγκαθου» που εισήχθησαν στη γενιά του Αδάμ και τα οποία συνεχίζουν να μολύνουν και να αναστέλλουν την παραγωγή τροφής. Η θεία καταδίκη της καταραμένης γης είναι μια διαρκής πραγματικότητα.

Η χρήση φυτοφαρμάκων έχει αυξήσει τη φυτική παραγωγή και σε πολλές περιπτώσεις έχει εξασφαλίσει υψηλότερη ποιότητα παραγωγής. Ωστόσο, τα φυτοφάρμακα είναι επίσης τοξικές χημικές ουσίες που έχουν σχεδιαστεί ειδικά για να σκοτώνουν επιβλαβή έντομα και ορισμένα από αυτά τα προϊόντα έχουν προκαλέσει σοβαρά προβλήματα όταν καταναλώνονται

από τον άνθρωπο. Στην περίπτωση της παραγωγής ζωικής τροφής, φάρμακα όπως τα αντιβιοτικά και οι ορμόνες χρησιμοποιούνται για την αύξηση της ανάπτυξης και τη μείωση της κατανάλωσης ζωοτροφών. Τα υπολείμματα αυτών των φαρμάκων μπορεί επίσης να είναι επικίνδυνα για τον άνθρωπο. Το επίπεδο βλάβης από την έκθεση σε φυτοφάρμακα, καθώς και σε ζωικά αντιβιοτικά και ορμόνες, σχετίζεται επομένως με την ιδέα ότι όσο περισσότερο καταναλώνουμε, τόσο μεγαλύτερος είναι ο κίνδυνος.

ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Η πρόκληση είναι να εξισορροπηθεί μια αξιόπιστη, υψηλής ποιότητας παροχή τροφίμων με την ανάγκη προστασίας των ανθρώπων από την περιττή έκθεση σε χημικές ουσίες. Τα όρια για την ανθρώπινη κατανάλωση έχουν ένα στενό περιθώριο ασφάλειας και οι προηγούμενες εμπειρίες έδειξαν ότι ένα φυτοφάρμακο που μπορεί αρχικά να θεωρηθεί ασφαλές για ανθρώπινη κατανάλωση μπορεί να έχει ανεπιθύμητες ενέργειες. Η χημική ουσία «DDT» είναι ένα τέτοιο ιστορικό παράδειγμα λόγω της περιβαλλοντικής της ανθεκτικότητας και της ικανότητάς της να συσσωρεύεται στο σωματικό λίπος. Ως αποτέλεσμα, η χρήση του DDT απαγορεύτηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες το 1972 και στον υπόλοιπο κόσμο το 2004. Ωστόσο, εξακολουθεί να χρησιμοποιείται σε ορισμένες περιοχές της Αφρικής, της Ασίας και της Νότιας Αμερικής.

Τα αντιβιοτικά είναι φάρμακα που έχουν σχεδιαστεί για να σκοτώνουν τα βακτήρια, αλλά χρησιμοποιούνται επίσης στην παραγωγή ζωοτροφών για την προώθηση της ανάπτυξης και τη μείωση της απαιτούμενης ποσότητας τροφής. Η υπερβολική χρήση αυτών των φαρμάκων αυξάνει την πιθανότητα

αναπαραγωγής ανθεκτικών στα αντιβιοτικά στελεχών βακτηρίων. Απαιτείται έλεγχος των αντιβιοτικών για να βοηθήσει στη μείωση της ποσότητας των υπολειμμάτων αντιβιοτικών που αφήνονται πίσω στα προϊόντα κρέατος.

Σε μια πρόσφατη εξέλιξη, ο ιός της «γρίπης των πτηνών» H5N1 έχει αποδεκατίσει τη βιομηχανία πουλερικών τα τελευταία τρία χρόνια. Μόνο στις Ηνωμένες Πολιτείες, υπολογίζεται ότι 148 εκατομμύρια κοτόπουλα έχουν υποστεί ευθανασία από το 2022 για να προσπαθήσουν να περιορίσουν την εξάπλωση του ιού. Ευτυχώς, μόνο ένας πολύ μικρός αριθμός περιπτώσεων αναφέρθηκε μεταξύ των ανθρώπων και ο ιός δεν μεταδίδεται από άτομο σε άτομο. Ωστόσο, όλοι επηρεάστηκαν από την έλλειψη αυγών και άλλων συναφών ειδών διατροφής και οι τιμές κλιμακώθηκαν πολύ.

Έτσι βλέπουμε ότι παρά την ανάπτυξη χημικών ουσιών, ορμονών και άλλων προόδων στη γεωργία για τις οποίες δεν άκουσαν ποτέ οι πρόγονοί μας, ο αγώνας ενάντια στον αιωνόβιο πληθυσμό παρασίτων, των ζιζανίων και των ασθενειών συνεχίζεται. Αυτό είναι ισχυρή απόδειξη ότι η κατάρα που είχε τεθεί στον πλανήτη μας Γη ως αποτέλεσμα της αμαρτίας και του θανάτου δεν ήρθη ακόμη.

Η γη και ο λαός της είναι καταραμένοι λόγω της ανυπακοής στον Θεό, και η πραγματικότητα αυτής της καταδίκης ηχεί όλο και πιο ξεκάθαρα στις μέρες μας. «Και ακάνθας και τριβόλους θέλει βλαστάνει εις σέ· και θέλεις τρώγει τον χόρτον του αγρού· εν τω ιδρώτι του προσώπου σου θέλεις τρώγει τον άρτον σου, εωσού επιστρέψης εις την γην, εκ της οποίας ελήφθης· επειδή γη είσαι, και εις γην θέλεις επιστρέψει.» —Γεν. 3:18,19

Ο ΦΥΣΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Μεταξύ των επιστημόνων, ορισμένοι έχουν επιστήσει την προσοχή στο γεγονός ότι ορισμένα είδη βοηθητικών εντόμων ή πουλιών μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον έλεγχο άλλων που είναι επιβλαβή και καταστρέφουν τις καλλιέργειες τροφίμων. Η χρήση φυσικών μεθόδων καταπολέμησης εντόμων και φυσικών μεθόδων καταπολέμησης παρασίτων για την πρόληψη της μόλυνσης από επιβλαβή έντομα είναι, λένε, προτιμότερη από τη θανάτωση με εντομοκτόνα.

Ο φυσικός έλεγχος μπορεί να έχει θετικά και αρνητικά αποτελέσματα. Τις περισσότερες φορές εισάγεται έλεγχος σε μια περιοχή για την προστασία της από ένα επιβλαβές και διεισδυτικό παράσιτο που κατοικεί εκεί. Ο έλεγχος εισάγεται για να μειώσει τον ανταγωνισμό μεταξύ των χωροκατακτητικών ειδών. Ωστόσο, το εισαγόμενο είδος ελέγχου δεν στοχεύει πάντα μόνο τον επιδιωκόμενο πληθυσμό παρασίτων. Οι παράγοντες ελέγχου που δεν περιορίζονται σε ένα μεμονωμένο είδος ή σε ένα μικρό φάσμα ειδών, δεν αποτελούν πάντα καλούς παράγοντες βιολογικού ελέγχου και μπορεί να γίνουν οι ίδιοι χωροκατακτητικά είδη. Πολλές περιπτώσεις τέτοιων ακούσιων συνεπειών είναι ευρέως γνωστό ότι έχουν συμβεί τις τελευταίες δεκαετίες.

Άλλες περιπτώσεις έχουν αποδειχθεί πιο ευεργετικές. Το αλογάκι της παναγίας είναι γνωστό ότι καταβροχθίζει τεράστιες ποσότητες επιβλαβών εντόμων κάθε μέρα. Η πασχαλίτσα θα φάει επίσης ακάρεα και αφίδες που συχνά επιτίθενται στα οπωροφόρα δέντρα. Η εύρεση και η χρήση φυσικών μεθόδων μπορεί μερικές φορές να είναι τόσο εύκολη όσο η εισαγωγή ορισμένων από αυτούς τους φυσικούς εχθρούς, όπως παράσιτα, αρπακτικά, παθογόνα ή ανταγωνιστές σε μια καλλιέργεια τροφίμων. Άλλα χρήσιμα αρπακτικά περιλαμβάνουν

αράχνες που είναι επίσης σε θέση να ελέγχουν πληθυσμούς παρασίτων.

Μερικά φυτά όπως ο άνηθος ή ο βασιλικός απωθούν τα ανεπιθύμητα ζώδια, ενώ άλλα προσελκύουν χρήσιμα έντομα όπως οι πεταλούδες. Τα άρρωστα φυτά προσελκύουν τα ανεπιθύμητα παράσιτα πιο εύκολα από τα υγιή φυτά. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να διατηρούμε τα φυτά υγιή δημιουργώντας το έδαφος με οργανικό λίπασμα, σάπια φύλλα και λίπασμα. Η εισαγωγή της αμειψισποράς είναι μια άλλη θετική μέθοδος. Η φύτευση διαφορετικών ποικιλιών καλλιεργειών κάθε χρόνο στο ίδιο οικόπεδο θα εμποδίσει επίσης τη συσσώρευση ορισμένων επιβλαβών εντόμων και ζιζανίων.

Με περαιτέρω έρευνα και επιστημονικά πειράματα, ο βιολογικός έλεγχος θα μπορούσε ενδεχομένως να βοηθήσει στη μείωση της μελλοντικής προσβολής από παράσιτα στην παγκόσμια παραγωγή τροφίμων. Ο βιολογικός έλεγχος χρησιμοποιείται περισσότερο σήμερα και ελπίζουμε να μειώσει τη χρήση πολλών φυτοφαρμάκων και ζιζανιοκτόνων.

ΕΚΔΗΛΗ Η ΘΕΙΑ ΣΟΦΙΑ

Παρά την πρόοδο στις προσπάθειές του, ο άνθρωπος δεν μπόρεσε ποτέ να εφεύρει, ή να αναπτύξει, οποιοδήποτε είδος ελέγχου ή μέθοδο που θα εξαλείψει εντελώς τα επιβλαβή έντομα, τα ζιζάνια, τα παράσιτα ή τις ασθένειες των καλλιεργειών και των ζώων. Τα προβλήματα είναι πολύ διαδεδομένα και ποικίλα όπου και αν καλλιεργείται η ανθρώπινη προσφορά τροφίμων. Ωστόσο, οι επιστήμονες επισημαίνουν το απλό γεγονός ότι η γη θα είχε κατακλυστεί εντελώς από έντομα και ζιζάνια πριν από πολύ καιρό, εκτός από τα πολλά είδη βοηθητικών πτηνών και εντόμων που τρώνε τα

ανεπιθύμητα είδη, και αυτό βοήθησε να κρατηθεί η προσβολή υπό έλεγχο σε περιορισμένο βαθμό.

Έτσι φαίνεται η μεγάλη σοφία και το χέρι ελέγχου ενός στοργικού Επουράνιου Πατέρα που δεν θα επιτρέψει την ολοκληρωτική καταστροφή κάθε σάρκας στη γη. Χωρίς την καθοδήγησή του, όλη η σάρκα θα είχε καταστραφεί εδώ και πολύ καιρό, και δεν θα υπήρχε πλέον καμία ελπίδα για την τελειοποίηση της άρρωστης από την αμαρτία και ετοιμοθάνατου ανθρώπινης φυλής. Ο Θεός δημιούργησε τη γη για να κατοικείται, και δεν θα παρέλθει ποτέ. Από τα λόγια του Σολομώντα διαβάζουμε: «Γενεά υπάγει, και γενεά έρχεται· η δε γη διαμένει εις τον αιώνα.» (Εκκλ. 1:4) Ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο ορισμένες περιορισμένες γνώσεις για βασικούς φυσικούς νόμους και αρχές, αλλά όλες οι γνώσεις προέρχεται από αυτόν. «Ο, τι έγεινε, τούτο πάλιν θέλει γείνει· και ο, τι συνέβη, τούτο πάλιν θέλει συμβή· και δεν είναι ουδέν νέον υπό τον ήλιον. Υπάρχει πράγμα, περί του οποίου δύναται τις να είπη, Ιδέ, τούτο είναι νέον; τούτο έγεινεν ήδη εις τους αιώνας οίτινες υπήρξαν προ ημών.» —εδ. 9,10

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η θαυμαστή ενεργή δύναμη του Θεού μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να φέρει είτε κατάρρα είτε ευλογία. Αυτό φάνηκε στη ζωή του έθνους του Ισραήλ όταν βρίσκονταν σε δουλεία στην Αίγυπτο. Η δουλεία του Ισραήλ στον Φαραώ χρησιμεύει για να απεικονίσει τη δουλεία της ανθρωπότητας στην αμαρτία και τον θάνατο υπό τον Σατανά. Η απελευθέρωση του Ισραήλ από τη δουλεία απεικονίζει την ανθρώπινη οικογένεια να απελευθερώνεται από την καταδίκη του θανάτου μέσω του λυτρωτικού έργου του Ιησού. —Ρωμ. 5:18,19· Εβρ. 9:12,15· Α' Τιμ. 2:5,6

Στην περίπτωση του αρχαίου Ισραήλ, ο Θεός έφερε στην Αίγυπτο τις πληγές όπως καταγράφηκαν στην Έξοδο, κεφάλαια 7 έως 12. Πρώτα, το νερό μετατράπηκε σε αίμα και μετά ήρθαν οι βάτραχοι. Ακολούθησαν οι πληγές των ψειρών, των μυγών και της ασθένειας του μουρρέιν, μια μολυσματική ασθένεια που επηρεάζει τα βοοειδή και άλλα ζώα. Μετά ήταν οι δοθιίνες, κι οι βροχές και το χαλάζι συνοδευόταν από καταιγίδες και σκοτάδι. Όλες οι πληγές ήταν υπό τον έλεγχο του Θεού και ήταν ο μόνος που μπορούσε να τις σταματήσει. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, η δύναμη του Θεού χρησιμοποιήθηκε επίσης για να γλιτώσει το έθνος του Ισραήλ. (Έξοδος 8:22,23· 9:4-7) Ο ψαλμωδός παρέχει επίσης μια γενική αφήγηση που δείχνει ότι μόνο με τη δύναμη του Θεού ο λαός του Ισραήλ ελευθερώθηκε από τη δουλεία του στην Αίγυπτο. —Ψαλμ. 78:44-51

Η ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΑΣ

Ο Προφήτης Ησαΐας προείπε το μελλοντικό σχέδιο του Θεού να φέρει ευλογίες σε όλη την ανθρωπότητα. Έγραψε: «Η έρημος και η άνυδρος θέλουνσιν ευφρανθή δι' αυτά, και η ερημία θέλει αγαλλιασθή και ανθήσει ως ρόδον. Θέλει ανθήσει εν αφθονία και αγαλλιασθή μάλιστα χαίρουσα και αλαλάζουσα· η δόξα του Λιβάνου θέλει δοθή εις αυτήν, η τιμή του Καρμήλου και Σαρών· οι τόποι ούτοι θέλουνσιν ιδεί την δόξαν του Κυρίου και την μεγαλωσύνην του Θεού ημών.» (Ησα. 35:1,2) Όταν περιέγραφε αυτό το θαυμάσιο σκηνικό με συμβολική γλώσσα, ο Ησαΐας έγραψε επίσης: «Τότε ο χωλός θέλει πηδά ως έλαφος και η γλώσσα του μογιλάου θέλει ψάλλει· διότι εν τη ερήμω θέλουνσιν αναβλύσει ύδατα και ρεύματα εν τη ερημία. Και η ξηρά γη θέλει κατασταθή λίμνη και η διψώσα γη πηγαί ύδατος· εν τη κατοικία των θώων, όπου εκοίτοντο, θέλει

είσθαι χλόη μετά καλάμων και σπάρτων.» —εδ. 6,7

Αναφερόμενος σε αυτόν τον μελλοντικό καιρό υπό τη διοίκηση του Χριστού και των πιστών ακολούθων του αυτής της εποχής, ο ψαλμωδός είπε επίσης: «Επισκέπτεσαι την γην και ποτίζεις αυτήν· υπερπλουτίζεις αυτήν· ο ποταμός του Θεού είναι πλήρης υδάτων· ετοιμάζεις τον σίτον αυτών, επειδή ούτω διέταξας. Τα αυλάκια αυτής ποτίζεις· εξομαλίζεις τους βώλους αυτής· απαλύνεις αυτήν διά σταλακτής βροχής· ευλογείς τα βλαστήματα αυτής. Στεφανόνεις το έτος με τα αγαθά σου· και τα ίχνη σου σταλάζουσι πάχος. Σταλάζουσιν αι βοσκαί της ερήμου και οι λόφοι περιζώνονται χαράν. Αι πεδιάδες είναι ενδεδυμέναι ποίμνια και αι κοιλάδες εσκεπασμέναι υπό σίτου· αλαλάζουσι και έτι υμνολογούσι.» —εδ. 65:9-13

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ο στοργικός Επουράνιος Πατέρας μας θα συνάψει μια «διαθήκη ειρήνης» με τον λαό μέσω του μεγαλύτερου «Δαβίδ», του Χριστού Ιησού και των πιστών ακολούθων του, όπως καταγράφηκε από τον προφήτη Ιεζεκιήλ. «23 Και θέλω καταστήσει επ' αυτά ένα ποιμένα και θέλει ποιμαίνει αυτά, τον δούλον μου Δαβίδ· αυτός θέλει ποιμαίνει αυτά και αυτός θέλει είσθαι ποιμήν αυτών. 24 Και εγώ ο Κύριος θέλω είσθαι Θεός αυτών και ο δούλός μου Δαβίδ άρχων εν μέσω αυτών· εγώ ο Κύριος ελάλησα. 25 Και θέλω κάμει προς αυτά διαθήκην ειρήνης· και θέλω αφανίσει από της γης τα πονηρά θηρία· και θέλουσι κατοικήσει ασφαλώς εν τη ερήμω και κοιμάσθαι εν τοις δρυμοίς. 26 Και θέλω καταστήσει ευλογίαν αυτά και τα πέριξ του όρους μου, και θέλω καταβιβάζει την βροχήν εν τω καιρώ αυτής· βροχή ευλογίας θέλει είσθαι. 27 Και τα δένδρα του αγρού θέλουσιν αποδίδει τον καρπόν αυτών και η γη θέλει δίδει το προϊόν αυτής και

θέλουνσιν εἰσθαι ασφαλείς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ θέλουνσι γνωρίσει ὅτι ἐγώ εἰμαι ὁ Κύριος, ὅταν συντρίψω τὰ δεσμά του ζυγού αὐτῶν καὶ ἐλευθερώσω αὐτούς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν καταδουλωσάντων αὐτούς.» —Ιεζ. 34:23-27

ΤΕΡΜΑ ΟΙ ΚΑΤΑΡΕΣ

Ὅλοι οἱ υπάκουοι τῆς ἀνθρωπότητος θὰ ἀποκατασταθoύν σὲ ἓναν τελειοποιημένο πλανήτη Γῆ καὶ ἡ κατάρρα ποὺ ὑπάρχει ἀπὸ τότε ποὺ οἱ πρῶτοι μας γονεῖς ἔπεσαν στὴν ἀμαρτία δὲν θὰ ὑπάρχει πια. Ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ θὰ στηθεῖ με δύναμη καὶ ἐξουσία πάνω στὶς υποθέσεις τοῦ κόσμου καὶ τοῦ λαοῦ του. Ὁ Ἰωάννης ὁ Ἀποκαλυπτής ἔγραψε γιὰ τὸ ὄραμα τοῦ Θεοῦ ποὺ μιλάει γιὰ αὐτὴ τὴν υπέροχη ἐλπίδα γιὰ τὴν ἀνθρώπινη οἰκογένεια καὶ τὸ φέρνει σὲ προοπτική. «Καὶ μοι ἔδειξε καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος τῆς ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου. Ἐν τῷ μέσω τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεύθεν καὶ ἐντεύθεν ἦτο τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, φέρον καρπούς δώδεκα, καθ' ἕκαστον μῆνα κάμνον τὸν καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου εἶναι εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. Καὶ οὐδὲν ἀνάθεμα θέλει εἰσθαι πλέον· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου θέλει εἰσθαι ἐν αὐτῇ, καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ θέλουνσι λατρεύσει αὐτόν.» —Ἀποκ. 22:1-3

ΤΕΡΜΑ ΟΙ ΘΑΪΨΕΙΣ

Τὸ ἀπόλυτο σχέδιο καὶ σκοπὸς τοῦ στοργικοῦ Ἐπουράνιου Πατέρα μας εἶναι νὰ ἐπαναφέρει τοὺς υπάκουους τῆς ἀνθρώπινης δημιουργίας του σὲ τέλεια ζωὴ ἐδῶ σὲ ἓνα ἀποκατεστημένο, τελειοποιημένο ἐπίγειο σπίτι. Ὁ προφήτης τοῦ Θεοῦ «κοίταξε» προφητικά τὴ μακρὰ ροὴ τοῦ χρόνου ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ καὶ περιέγραψε αὐτὴ τὴν υπέροχη σκηνή. Ἐγραψε: «Καὶ οἱ λελυτρωμένοι

του Κυρίου θέλουσιν επιστρέψει και ελθεί εν αλαλαγμώ εις Σιών· και ευφροσύνη αιώνιος θέλει είσθαι επί της κεφαλής αυτών· αγαλλίασιν και ευφροσύνην θέλουσιν απολαύσει· η λύπη και ο στεναγμός θέλουσι φύγει.» — Ησα. 51:11

Ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής, επίσης, συγκινήθηκε από το Άγιο Πνεύμα του Θεού και έγραψε: «Και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον. Και είπεν ο καθήμενος επί του θρόνου· Ιδού, κάμνω νέα τα πάντα. Και λέγει προς εμέ· Γράψον, διότι ούτοι οι λόγοι είναι αληθινοί και πιστοί. Και είπε προς εμέ· Ετελέσθη. Εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος. Εγώ θέλω δώσει εις τον διψώντα εκ της πηγής του ύδατος της ζωής δωρεάν.» — Αποκ. 21:4-6 ■

Η Θυσία του Δαβίδ

*Εδάφιο κλειδί: «Ο δε βασιλεύς Δαβίδ είπε προς τον Ορνάν, Ουχί· αλλ' εξάπαντος θέλω αγοράσει αυτό εις την αξίαν τιμήν· διότι δεν θέλω λάβει το σον διά τον Κύριον, ουδέ θέλω προσφέρει ολοκαύτωμα δωρεάν.»
— Α' Χρονικών 21:24*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Α' Χρονικών 21:14-30*

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΕΙΠΕ για τον Δαβίδ ότι ήταν άνθρωπος κατά την καρδίαν αυτού. (Α' Σαμ. 13:14· Πράξεις 13:22) Αυτό δεν συνέβη επειδή ο Δαβίδ δεν αμάρτησε ποτέ, αλλά λόγω της ταπεινοφροσύνης και της μετανοημένης καρδιάς του όταν επιστούσαν την προσοχή στις αμαρτίες του.

Εκφράζοντας τα ενδόμυχα συναισθήματά του, ο Δαβίδ έγραψε: «Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί, Θεέ· και πνεύμα ευθές ανανέωσον εντός μου.» (Ψαλμ. 51:10) Αναγνώρισε ότι, από τη φύση, η καρδιά του δεν ήταν πάντα καθαρή, και ότι, λόγω της αδυναμίας της σάρκας, ήταν επιρρεπής μερικές φορές να εκδηλώσει ένα εσφαλμένο πνεύμα. Εντούτοις, δεν συμπαθούσε τις αμαρτίες του και προσευχόταν στον Θεό να καθαριστεί και να ανανεωθεί μέσα του ένα «σωστό (ή ευθές) πνεύμα».

Ένα παράδειγμα της μετανοημένης καρδιάς του Δαβίδ είναι όταν αμάρτησε ενώπιον του Κυρίου παρακούοντας την εντολή να μην αριθμηθεί ο λαός του

Ισραήλ, παρά τις διαμαρτυρίες του Ιωάβ, αρχηγού των στρατευμάτων. Τότε ο Κύριος μίλησε στον Γαδ, τον μάντη ή τον προφήτη του Δαβίδ, και του έδωσε εντολή να πει στον Δαβίδ να επιλέξει μία από τις τρεις επιλογές τιμωρίας για αυτό το παράπτωμα: τρία χρόνια πείνας, τρεις μήνες για να καταστραφούν από τους εχθρούς ή τρεις ημέρες επιδημίας. Συνειδητοποιώντας τη δική του αδυναμία, ο Δαβίδ, με ταπεινοφροσύνη, αρνήθηκε να κάνει μια επιλογή και εξήγησε ότι προτιμούσε να αφήσει το θέμα στα χέρια του Κυρίου, γνωρίζοντας ότι «πολύ μεγάλα είναι τα ελέη του». —Β' Σαμ. 24:2-4· Β' Χρον. 21:1-13

Ο Θεός επέλεξε τις τρεις ημέρες τιμωρίας με την επιδημία και σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα πέθαναν εβδομήντα χιλιάδες άνδρες του Ισραήλ. Τότε ο Θεός έστειλε έναν άγγελο στην Ιερουσαλήμ για να την καταστρέψει, αλλά αμέσως μετά είπε στον άγγελο: «Αρκεί ήδη· σύρε την χείρα σου. Ίστατο δε ο άγγελος του Κυρίου πλησίον του αλώνιου του Ορνάν του Ιεβουσαίου.» Ο Δαβίδ παρακάλεσε τον Θεό, αναγνωρίζοντας ότι ήταν αυτός που αμάρτησε και όχι ο λαός, και ζήτησε η τιμωρία του Θεού να είναι πάνω του. —εδ. 14-17

Μέσω του αγγέλου, ο Θεός έδωσε εντολή στον Δαβίδ να πάει και «να στήσεις θυσιαστήριο στον Κύριο στο αλώνι του Ορνάν του Ιεβουσαίου» και να προσφέρει θυσία στον Κύριο. Ο Ορνάν πρώτα «είδε τον άγγελο» και μετά είδε τον Ντρίβιντ (Δαβίδ, δηλαδή) να φτάνει. Ο Ντρίβιντ ζήτησε να πληρώσει «την πλήρη τιμή» για το αλώνι. Αφού το αγόρασε, πρόσφερε «ολοκαυτώματα και ειρηνικές προσφορές, και επικαλέστηκε τον Κύριο». Ο Κύριος «του απάντησε από τον ουρανό με φωτιά πάνω στο θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος». Με βάση αυτές τις θυσίες, ο Κύριος σταμάτησε την πανούκλα. —εδ. 18-28

Η ειλικρίνεια της αφοσίωσης του Ντέιβιντ στον Κύριο αποκαλύπτεται όμορφα από την επιμονή του να αγοράσει σε πλήρη τιμή το αλώνι του Ορνάν για να το χρησιμοποιήσει για να προσφέρει θυσίες στον Κύριο, αντί να το δεχθεί ως δώρο ή να πληρώσει μικρότερο ποσό. Εξήγησε ότι δεν ήθελε να προσφέρει ολοκαυτώματα στον Κύριο που δεν του κόστισαν τίποτα. (εδ. 24) Αυτό είναι ένα καλό μάθημα για όλο το λαό του Θεού. Εάν θυσιάζουμε στην υπηρεσία του Κυρίου μόνο αυτό που δεν χρειαζόμαστε ούτως ή άλλως ή που δεν έχουμε άλλη χρήση, δίνουμε ελάχιστα ή καθόλου στοιχεία αληθινής αφοσίωσης σε αυτόν.

Ως τελευταία σημείωση για την αυτήν την αφήγηση, το αλώνι του Ορνάν, το οποίο είχε αγοράσει ο Δαβίδ, ήταν το μέρος όπου ο Σολομών θα χτίσει αργότερα τον ναό, «τον οίκο του ΚΥΡΙΟΥ». —Β' Χρον. 3:1 ■

Image©Zdenek Sasek-stock.adobe.com

Ο Σολομών Αφιερώνει τον Ναό

Εδάφια κλειδιά: «Και δεν ηδύναντο οι ιερείς να εισέλθωσιν εις τον οίκον του Κυρίου, διότι δόξα Κυρίου ενέπλησε τον οίκον του Κυρίου.»
— Β' Χρονικών 7:2

Επιλεγμένα εδάφια:
Β' Χρονικών 7:1-7,11

Ο ΝΑΟΣ ΠΟΥ ΕΧΤΙΣΕ ο Σολομών ήταν μια απεικόνιση ενός μεγαλύτερου, πνευματικού ναού τον οποίο ο Θεός χτίζει κατά την τρέχουσα Εποχή του Ευαγγελίου, φτιαγμένο από τον Ιησού και το «μικρό ποίμνιό» του. (Λουκάς 12:32) Ο Παύλος δηλώνει, «είστε ο ναός του Θεού».

(Α' Κορ. 3:16,17· 12:27) Ο Κύριός μας Ιησούς είναι το «θεμέλιο» αυτού του ουράνιου ναού. —Α' Κορ. 3:11

Κάθε, κυριολεκτικά, πέτρα που είχε επιλεχθεί για να αποτελέσει μέρος του Ναού του Σολομώντα «είχε ετοιμαστεί πριν την φέρουν»—είχε κοπεί, διαμορφωθεί και γυαλιστεί εκ των προτέρων για να χωρέσει ακριβώς στην τελική της θέση στο Ναό. Επομένως, όταν ήρθε η ώρα να συναρμολογηθούν όλες οι πέτρες μαζί για να ολοκληρωθεί το κτίριο, δεν χρειαζόταν σφυρί ή σμίλη. (Α' Βασιλέων 6:1-7) Αυτό προεικόνιζε πώς ο Θεός προετοιμάζει, αναπτύσσει και δοκιμάζει κάθε έναν από τους αφιερωμένους του, τώρα. Οι δοκιμασίες και οι δυσκολίες της ζωής απεικονίζονται από το σμίλημα και

το γυάλισμα που ήρθε σε κάθε πέτρα, κυριολεκτικά, απεικονίζοντας την προετοιμασία κάθε μέλους του σώματος του Χριστού για ένα μελλοντικό έργο.

Ο Πέτρος προσθέτει: «Και σεις, ως λίθοι ζώντες, οικοδομείσθε οίκος πνευματικός, ιεράτευμα άγιον, διά να προσφέρητε πνευματικές θυσίας ευπροσδέκτους εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού.» (Α' Πέτ. 2:5-9) Αυτός ο πνευματικός ναός στον ουρανό θα ολοκληρωθεί σύντομα στο τέλος της παρούσας Εποχής του Ευαγγελίου, όταν το τελευταίο μέλος του «μικρού ποιμνίου» θα βρεθεί πιστό μέχρι θανάτου. — Αποκ. 2:10

Μετά την ολοκλήρωση του Ναού, ο Σολομών έφερε στο Ναό την Κιβωτό της Διαθήκης, η οποία έδειχνε μπροστά στον Χριστό Ιησού και τους πιστούς μαθητές του. Τότε οι Λευίτες, οι μουσικοί και οι ψάλτες, «δόξασαν τον Κύριο, λέγοντας: Διότι είναι καλός· επειδή το έλεός του διαρκεί για πάντα». — Β' Χρον. 5:1-13

Τότε ο Σολομών γονάτισε και πρόσφερε μια προσευχή αφιέρωσης στον Θεό. (Β' Χρον. 6:12-42) Όταν τελείωσε την προσευχή, «κατέβηκε φωτιά από τον ουρανό και κατέφαγε τα ολοκαυτώματα και τις θυσίες», δηλώνοντας την αποδοχή του Θεού, «και η δόξα του Κυρίου γέμισε τον οίκο». Όταν όλοι οι γιοι Ισραήλ είδαν τη φωτιά να κατεβαίνει και τη δόξα του Κυρίου πάνω στον ναό, «δόξασαν τον Κύριο, λέγοντας: Διότι είναι αγαθός (καλός)· επειδή το έλεός του είναι εις τον αιώνα». — Β' Χρον. 7:1-3

Ο Ναός του Σολομώντα επρόκειτο να είναι «οίκος προσευχής για όλα τα έθνη». (Μάρκος 11:17· Ησ. 56:7) Αυτό είναι ένα παράδειγμα του πώς, κατά τη Μεσσιανική Εποχή, αφού ο πνευματικός ναός θα έχει ολοκληρωθεί και δοξαστεί, όλα τα έθνη θα αρχίσουν να πλησιάζουν τον Θεό. Για να το κάνουν, θα χρειαστεί να πλησιάσουν αυτόν τον πνευματικό ναό, γιατί η δόξα του

Θεού θα φανερωθεί σε αυτήν. Ο Παύλος, αναφερόμενος σε αυτόν τον καιρό που θα έρθει σύντομα, γράφει: «Διότι η μεγάλη προσδοκία της κτίσεως προσμένει την φανέρωσιν των υιών του Θεού.» —Ρωμ. 8:19

Όλη η ανθρωπότητα θα κληθεί τότε να πλησιάσει τον Κύριο με λατρεία, μέσω του ολοκληρωμένου πνευματικού ναού – του Χριστού Ιησού, «της κεφαλής του σώματος, της εκκλησίας», μαζί με την ολοκληρωμένη εκκλησία, την τάξη της «νύφης». (Αποκ. 22:17· Κολ. 1:18) Μέσω της τάξης «του Χριστού», η ανθρωπότητα θα πλησιάσει τον Πατέρα, και όλοι όσοι θα ακούσουν το μήνυμά τους και θα το υπακούσουν θα χαρούν. Τα «καλά νέα της μεγάλης χαράς» θα έχουν έρθει τότε σε όλους τους ανθρώπους. —Λουκάς 2:10 ■

Μάθημα Τρία

Η λατρεία αποκαταστάθηκε

*Εδάφια κλειδιά: «Και πας ο
λαός ηλάλαζαν αλαλαγμόν
μέγαν, υμνούντες τον Κύριον
διά την θεμελίωσιν του οίκου
του Κυρίου.»
— Έσδρας 3:11*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Έσδρας 3:1-6,10-13*

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ
καταγράφηκαν στο
βιβλίο του Έσδρα
συνέβησαν στο τέλος
της 70ετούς ερήμωσης
της γης του Ισραήλ και
της αιχμαλωσίας των
Ισραηλιτών στη
Βαβυλώνα. Εκείνη την

εποχή ο Κύρος, ο βασιλιάς της Περσίας, δήλωσε ότι ο Θεός του έδωσε όλα τα βασίλεια της γης και τον διόρισε να «του χτίσει ένα οίκο στην Ιερουσαλήμ». Κατά συνέπεια, ο Κύρος εξέδωσε μια διακήρυξη που επέτρεπε στους Εβραίους αιχμαλώτους να επιστρέψουν στο Ισραήλ και να «χτίσουν τον οίκο του Ιεχωβά του Θεού του Ισραήλ». —Έσδρας 1:1-3

Το πρώτο έργο των Ιουδαίων που επέστρεψαν ήταν να χτίσουν ένα θυσιαστήριο για να προσφέρουν ολοκαυτώματα, όπως είναι γραμμένο στο Νόμο του Μωσή. Το δεύτερο έτος της επιστροφής τους, κατασκευάστηκαν «τα θεμέλια του ναού». Όλος ο λαός «δόξαζε και ευχαριστούσε τον Κύριο· επειδή είναι καλός, επειδή το έλεός του παραμένει για πάντα προς τον Ισραήλ, ... επειδή ετέθησαν τα θεμέλια του οίκου του Κυρίου.» —Έσδρας 3:2-6· 8-11

Οι ήχοι ήταν λίγο ασυμβίβαστοι—μερικοί από χαρά, άλλοι από κλάματα. Όσοι έβλεπαν μπροστά με ελπίδα για το μέλλον, φώναζαν από χαρά. Εκείνοι που κοίταξαν προς τα πίσω στο χρόνο, και φαντάζονταν μπροστά τους τον μεγαλειώδη Ναό του Σολομώντα, έκλαιγαν καθώς σκέφτονταν την ασήμαντη σημασία του παρόντος σε σύγκριση με αυτόν. (εδ. 12,13) Παρόμοια μεταξύ των μαθητών του Κυρίου σήμερα, μπορεί να υπάρχουν κάποιοι που κλαίνε ή απογοητεύονται, ίσως νοσταλγούν το παρελθόν, όταν θα έπρεπε να χαίρονται για το μέλλον. Η προτροπή του Παύλου είναι, «τα μεν οπίσω λησμονών, εις δε τα έμπροσθεν επεκτεινόμενος». (Φιλ. 3:13) Ας έχουμε κατά νου ότι κάθε μέρα βρισκόμαστε, στην πραγματικότητα, μια μέρα πιο κοντά στην καρποφορία όλων των ελπίδων μας, όχι μόνο για τον εαυτό μας αλλά για όλη την ανθρωπότητα.

Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε τα διδάγματα που μάθαμε από τις προηγούμενες αμαρτίες ή τα ελαττώματα

μας, συμπεριλαμβανομένης της «παιδείας του Κυρίου» και της προσπάθειάς μας να «εκπαιδευτούμε» σωστά από τέτοιες εμπειρίες. (Εβρ. 12:5-11) Ωστόσο, το να τις θυμόμαστε δεν σημαίνει να θρηνούμε συνεχώς για αυτές, επειδή «έχουμε έναν συνήγορο κοντά στον Πατέρα, τον Ιησού Χριστό». Η αξία της θυσίας του Χριστού καλύπτει όλα τα απρόθυμα ελαττώματα και τα λάθη μας. (Α' Ιωάννη 2:1,2· 1:7-10) Θα πρέπει να τρέχουμε «προς τον σκοπόν διά το βραβείον της άνω κλήσεως του Θεού εν Χριστώ Ιησού». —Φιλ. 3:14

Κατά κάποιο τρόπο, αυτό το σκηνικό, που καταγράφηκε στο βιβλίο του Έσδρα, θα μπορούσε επίσης να είναι ενδεικτική των συνθηκών και των γεγονότων που θα συμβούν στον κόσμο αμέσως μετά το τέλος του Αρμαγεδδώνα. Εκείνη την περίοδο, μικρές ομάδες ανθρώπων, έχοντας πίστη στον Θεό, θα στραφούν προς το μέρος του και θα δεχτούν με χαρά τις νέες συνθήκες και διατάξεις στη γη. Σιγά-σιγά, όλη η ανθρωπότητα θα πλησιάσει τελικά τον Θεό, όπως ο Ισραήλ είχε πλησιάσει τον Κύριο στα παλιά χρόνια, μέσω του πνευματικού ναού. —Αποκ. 21:1-4

Η ανθρωπότητα στη γη θα επαινέσει και θα ευχαριστήσει τον Επουράνιο Πατέρα μας για τη μεγάλη καλοσύνη, το έλεος και την αγάπη του. (Ψαλμ. 136:1) «2 Εν ταις εσχάταις ημέραις το όρος του οίκου του Κυρίου θέλει στηριχθή επί της κορυφής των ορέων και υψωθή υπεράνω των βουνών και πάντα τα έθνη θέλουνσι συρρέει εις αυτό, 3 και πολλοί λαοί θέλουνσιν υπάγει και ειπεί, Έλθετε και ας αναβώμεν εις το όρος του Κυρίου, εις τον οίκον του Θεού του Ιακώβ και θέλει διδάξει ημάς τας οδούς αυτού, και θέλομεν περιπατήσει εν ταις τρίβοις αυτού. Διότι εκ Σιών θέλει εξέλθει νόμος και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ.» —Ησα. 2:2-3 ■

Ανανέωση Συμφώνου

Εδάφια κλειδιά: «*Τὸν θέλομεν εγκαταλείψει τον οίκον του Θεοῦ ἡμῶν.*»
— *Νεεμίας 10:39*

Επιλεγμένα εδάφια:
Νεεμίας 10:28-39

Ο ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ, Ο βασιλιάς της Περσίας, έβγαλε διάταγμα κατά το 7ο έτος της βασιλείας του, ότι όλοι οι Ισραηλίτες που κρατούνταν αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα ήταν τώρα ελεύθεροι να πάνε στην

Ιερουσαλήμ με τον Έσδρα, ο οποίος ήταν Εβραίος γραμματέας και ιερέας. Επιπλέον, ο Αρταξέρξης διέταξε να δοθεί ασήμι και χρυσάφι στους Ισραηλίτες προκειμένου να αγοράσουν τις προσφορές που χρειάζονταν για να θυσιάσουν στον Θεό του Ισραήλ και να προμηθευτούν ό,τι άλλο χρειαζόταν για τον οίκο του Θεού. — Έσδρας 7:1-27

Δεκατρία χρόνια αργότερα, μερικοί από τους Εβραίους, που είχαν πάει με τον Έσδρα στην Ιερουσαλήμ, επέστρεψαν στη Βαβυλώνα. Είπαν στον Νεεμία, έναν Εβραίο που ήταν ο έμπιστος Οινοχός του βασιλιά, την καταστροφή που υπήρχε ακόμα στην Ιερουσαλήμ. Όταν άκουσε αυτή την αναφορά, ο Νεεμίας προσευχήθηκε στον Κύριο. Ομολόγησε τις αμαρτίες και τα ελαττώματα του Ισραήλ και ζήτησε από τον Θεό να του δώσει έλεος ενώπιον του βασιλιά, όταν θα ζητούσε να τον στείλουν στην Ιερουσαλήμ για να ξαναχτίσει την πόλη. Χάρη στη χάρη του Θεού, ο Αρταξέρξης έκανε δεκτό το αίτημά του

στον Νεεμία. —Νεεμίας κεφάλαια 1 και 2

Το πρώτο έργο που έκανε ο Νεεμίας ήταν να ξαναχτίσει τα τείχη της Ιερουσαλήμ. (κεφάλαια 3-6) Αργότερα, ο Έσδρας κλήθηκε να διαβάσει στην συνέλευση των ανδρών και των γυναικών το νόμο που είχε δώσει ο Θεός στον Μωσή. Οι Λευίτες εξήγησαν «ξεκάθαρα» τον Νόμο στον λαό, ώστε όλοι να τον «καταλαβαίνουν». —Νεχ. 8:1-8

«Όλος ο λαός έκλαψε, όταν άκουσε τα λόγια του νόμου», συνειδητοποιώντας ότι ήταν κάτω από την τιμωρία του Θεού επειδή δεν τον είχαν υπακούσει. Τότε ο Νεεμίας, ο Έσδρας και οι Λευίτες είπαν σε όλο τον λαό: «Η ημέρα αυτή είναι αγία εις Κύριον τον Θεόν σας· μη πενθείτε μηδέ κλαίετε...διότι η χαρά του Κυρίου είναι η ισχύς σας». —εδ. 9,10

Μετά από αυτό, ο λαός λάτρευε τον Κύριο και ομολόγησε τις αμαρτίες του, αφηγούμενος τις προηγούμενες παραβάσεις του σε όλη την ιστορία του Ισραήλ. (Νεε. 9:1-37) Ορκίστηκαν να «κάνουν διαθήκην πιστήν» με τον Θεό, την οποία έγραψαν και στη συνέχεια επισφράγισαν. (εδ. 38) Υποσχέθηκαν επίσης «να περπατούν σύμφωνα με το νόμο του Θεού», να συνεισφέρουν σε όλες τις προσφορές για τον Κύριο και να «μην εγκαταλείψουν τον οίκο» του Θεού τους. —Νεχ. 10:28-39

Αυτή η σκηνή, που καταγράφηκε στο 10ο κεφάλαιο του Νεεμία, θα μπορούσε να είναι παρόμοια με αυτό που θα συμβεί κατά τη διάρκεια της επίγειας φάσης της βασιλείας του Θεού. Εκείνη την περίοδο, η ανθρωπότητα θα επιστρέψει από τη γη του εχθρού, του μεγάλου εχθρού, του θανάτου. (Α' Κορ. 15:26) Ο «θρήνος» τους θα μετατραπεί σε «χαρά» καθώς βιώνουν τις πολλές ευλογίες της βασιλείας. —Ιερ. 31:13,16

Εκείνη την εποχή, ο Θεός θα κάνει μια «νέα διαθήκη» με τον Ισραήλ. «33 αλλ' αυτή θέλει είσθαι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον Ισραήλ· μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος, θέλω θέσει τον νόμον μου εις τα ενδόμυχα αυτών και θέλω γράψει αυτόν εν ταις καρδίαις αυτών· και θέλω είσθαι Θεός αυτών και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου. 34 Και δεν θέλουσι διδάσκει πλέον έκαστος τον πλησίον αυτού και έκαστος τον αδελφόν αυτού, λέγων, Γνωρίσατε τον Κύριον· διότι πάντες ούτοι θέλουσι με γνωρίζει από μικρού αυτών έως μεγάλου αυτών, λέγει Κύριος· διότι θέλω συγχωρήσει την ανομίαν αυτών και την αμαρτίαν αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον.» (Ιερ. 31:31-34) Καθώς η υπόλοιπη ανθρωπότητα βγαίνει έξω από τον τάφο, θα τους δοθεί επίσης η ευκαιρία να επιστρέψουν στον Κύριο κάτω από αυτή τη διαθήκη. —Ησα. 56:6-8· 2:2-4 ■

* * *

Η Γνώση του Καλού και του Κακού

«Και εφύτευσε Κύριος ο Θεός παράδεισον εν τη Εδέμ κατά ανατολάς και έθεσεν εκεί τον άνθρωπον, τον οποίον έπλασε. Και Κύριος ο Θεός έκαμε να βλαστήση εκ της γης παν δένδρον ώραίον εις την όρασιν και καλόν εις την γεύσιν· και το ξύλον της ζωής εν μέσω του παραδείσου και το ξύλον της γνώσεως του καλού και του κακού.»
— Γένεση 2:8,9—

ΕΝΑ από τα πιο σημαντικά χαρακτηριστικά του σχεδίου του Θεού είναι η γνώση του καλού και του κακού. Η σημασία του περιλαμβάνει όλα τα επίπεδα ευφυούς (ή νοήμονος) ύπαρξης. Η κατάλληλη κατανόηση αυτού του θέματος υπερβαίνει την επιφανειακή εκτίμηση μιας καλής πράξης έναντι μιας κακής ή μιας καλής λέξης έναντι μιάς κακής. Η πλήρης κατανόηση του καλού και του κακού φτάνει στον πυρήνα των ενδότερων σκέψεων, των κινήτρων και της θέλησής μας και όλης της νοήμονος δημιουργίας. Προτείνουμε εδώ πέντε προοδευτικά βήματα απαραίτητα για τη σωστή και πλήρη κατανόηση του καλού και του κακού.

1) Γνωρίστε την εξωτερική εκδήλωση - τη δράση ή τη λέξη - ως προς την καλοσύνη ή την έλλειψή της.

2) Γνωρίστε τις σκέψεις και τα κίνητρα που υποκινούν καλές και κακές πράξεις.

3) Μετρήστε τόσο τις ενέργειες (βήμα 1) όσο και τις σκέψεις και τα κίνητρα (βήμα 2) που τους υποκινούν σε σύγκριση με το πρότυπο των Γραφών—το θεϊκό πρότυπο. —Εβρ. 4:12

4) Με βάση τη σύγκριση των πράξεων, των σκέψεων και των κινήτρων με τα πρότυπα του Θεού, να είστε σε θέση να διακρίνετε γρήγορα και με συνέπεια και να διακρίνετε ανάμεσα σε αυτό που είναι πραγματικά καλό έναντι αυτού που, κατά τα άλλα, είναι κακό. Με άλλα λόγια, αναπτύξτε μια εκπαιδευμένη συνείδηση ή συναίσθηση για το καλό και το κακό. —Εβρ. 10:22· 9:14

5) Εφαρμόστε τέτοια διάκριση, κατανόηση και συνείδηση, μέσω εμπειρίας, στην ανάπτυξη ενός χαρακτήρα που, με την πάροδο του χρόνου, τείνει όλο και περισσότερο προς το καλό, τόσο ως προς τα κίνητρα, τις σκέψεις και τη θέληση όσο και με τις πράξεις και τα λόγια. —Ιακώβος 1:22-25

Αυτά τα βήματα είναι αυτά που θα απαιτηθούν για να μάθει όλη η ανθρωπότητα στην ερχόμενη βασιλεία του Χριστού, εάν θέλουν να επιτύχουν την τελειότητα και, ως εκ τούτου, την αιώνια ζωή στη γη. Για εκείνους που επί του παρόντος επιδιώκουν να ακολουθήσουν τα βήματα του Κυρίου μας, ωστόσο, είναι κρίσιμο να κάνουμε αυτά τα πράγματα σήμερα προκειμένου να κάνουμε βέβαια την κλήση και την εκλογή μας. (Β' Πέτ. 1:10) Δύο συνθήκες προς το παρόν καθιστούν αυτή την προσπάθεια πρόκληση. Πρώτον, επειδή είμαστε αμαρτωλοί από τη φύση μας, δεν είναι φυσικό, ούτε είναι ευχάριστο κατά σάρκα, να ακολουθούμε τα πέντε βήματα που περιγράφονται. Η σάρκα επαναστατεί ενάντια στην ιδέα της εξέτασης των πράξεων και των κινήτρων και της μέτρησής τους με το θείο πρότυπο. Η πεσμένη σάρκα μας

δεν της αρέσει να αλλάζει, καθώς είναι πραγματικά ένας «γέρος», με τον τρόπο της και ικανοποιημένος με το status quo (καθεστηκυία τάξη). (Εφεσ. 4:22) Ο δεύτερος λόγος για τον οποίο αυτή η διαδικασία είναι ιδιαίτερα δύσκολη τώρα είναι ότι, ως επί το πλείστον, έρχεται σε αντίθεση με την τάση του κόσμου γύρω μας. Η σωστή κατανόηση από την ανθρωπότητα σήμερα των αρχών του καλού και του κακού λείπει θλιβερά, και, σίγουρα, είναι μέρος αυτού που οδηγεί τον κόσμο όλο και βαθύτερα στον «καιρό της θλίψης», που αν δεν συντομευόταν, μας λένε οι Γραφές, θα είχε ως αποτέλεσμα την καταστροφή του εαυτού του από τον ίδιο τον άνθρωπο. —Δαν. 12:1· Ματθ. 24:21,22

ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

Για να κατανοήσουμε πώς να εφαρμόσουμε τα βήματα της αληθινής γνώσης του καλού και του κακού απαιτεί να επανεξετάσουμε πώς αυτές οι αρχές εμφανίστηκαν στο σχέδιο του Θεού, καθώς αυτό σχετίζεται με τον άνθρωπο. Πολλά από αυτά παρουσιάζονται για εμάς στα αρχικά κεφάλαια της Βίβλου, Γένεση 2 και 3. Στο κεφάλαιο 2, καθώς δίνεται η αφήγηση της Δημιουργίας, έχουμε την πρώτη συγκαλυμμένη υπόδειξη αυτών των αρχών. Το αρχείο αναφέρει ότι στη μέση του παραδείσου του κήπου ο Θεός ετοίμασε για την κατοικία του ανθρώπου ήταν δύο δέντρα που έφεραν τα πιο ασυνήθιστα ονόματα. Το εδάφιο 9 δηλώνει: «Και Κύριος ο Θεός έκαμε να βλαστήσει εκ της γης παν δένδρον ώραϊον εις την όρασιν και καλόν εις την γεύσιν· και το ξύλον της ζωής εν μέσω του παραδείσου και το ξύλον της γνώσεως του καλού και του κακού.» Η εστίασή μας εδώ δεν είναι στο «δέντρο της ζωής», επομένως θα παραλείψουμε τη συζήτηση για αυτό μέχρι

αργότερα, αλλά τι γίνεται με αυτό το άλλο δέντρο, το «δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού»; Τι είδους, κυριολεκτικά, δέντρο ήταν δεν έχει πραγματικά σημασία και δεν μας το λένε. Γνωρίζουμε ότι απέδιδε καρπούς, κάτι που θα δούμε ότι είναι σημαντικό. Η πραγματική σημασία του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού ήταν σε αυτό που συμβόλιζε. Μόνο από αυτό το εδάφιο δεν είναι δυνατό να γνωρίζουμε την πλήρη έκταση του συμβόλου, καθώς το μόνο που υποδηλώνει πραγματικά είναι ότι αυτό το δέντρο κατά κάποιον τρόπο έδειχνε μεταφορικά σε δύο αρχές - το καλό και το κακό - και ότι θα ήταν σημαντικό για τον άνθρωπο να τις γνωρίζει.

Στο ίδιο κεφάλαιο της Γένεσης, βρίσκουμε μια δεύτερη αναφορά σε αυτό το δέντρο, από το οποίο ο Θεός έδωσε εντολή στον άνθρωπο να μην φάγει. Αυτά τα εδάφια δηλώνουν, «Προσέταξε δε Κύριος ο Θεός εις τον Αδάμ λέγων, Από παντός δένδρου του παραδείσου ελευθέρως θέλεις τρώγει, από δε του ξύλου της γνώσεως του καλού και του κακού δεν θέλεις φάγει απ' αυτού· διότι καθ' ην ημέραν φάγης απ' αυτού, θέλεις εξάπαντος αποθάνει.» (εδ. 16,17) Και εδώ είναι προφανές ότι η σημασία αυτού που ο Θεός έδωσε εντολή στον Αδάμ ήταν μια μεταφορική αναφορά στο δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού, αν και ήταν προφανώς ένα πραγματικό δέντρο. Η ίδια η εντολή ήταν σαφής και καθόλου μεταφορική. Μη φας από τον καρπό αυτού του δέντρου, αλλιώς θα πεθάνεις. Αυτή η δεύτερη αναφορά προσθέτει ξεκάθαρα τη σκέψη σε αυτό το συμβολικό δέντρο ότι και το καλό και το κακό έχουν αμφότερα αποτελέσματα και συνέπειες.

Πρέπει να έχουμε κατά νου ότι σε αυτό το σημείο δεν έχουμε καμία περιγραφή ότι ο Αδάμ γνώριζε πλήρως τις αρχές του καλού και του κακού, ή τις συνέπειές τους.

Είχε δει και βιώσει το καλό, αλλά όχι το κακό, και έτσι ήταν ανεπαρκής από ορισμένες απόψεις για να κατανοήσει πλήρως τη σημασία όσων του είχε πει ο Θεός. Ωστόσο, πιστεύουμε ότι είχε κατανόηση για τη ζωή εναντίον του θανάτου, επειδή σίγουρα είχε δει να λαμβάνουν χώρα και τα δύο μεταξύ της κατώτερης ζωικής δημιουργίας. Είδε χωρίς αμφιβολία τη διαδικασία διάδοσης της κατώτερης δημιουργίας και την ομορφιά μιας νεογέννητης ζωικής ζωής. Σίγουρα, γνώριζε επίσης, ίσως και του το είχε πει ο Θεός, ότι τα κατώτερα ζώα δεν δημιουργήθηκαν για να ζουν για πάντα όπως ο άνθρωπος, και πιθανότατα είδε το θάνατο, με φυσικό και ειρηνικό τρόπο, διαφόρων μελών της ζωικής δημιουργίας. Ήξερε, επομένως, εκ παρατηρήσεως, τι ήταν ο θάνατος—η λήθη, ανυπαρξία και η επιστροφή στο χώμα της γης. Γνωρίζοντας αυτό, είχε επαρκή γνώση για να κατανοήσει ότι η αποτυχία να συμμορφωθεί με την εντολή του Θεού να μην φάει από το δέντρο θα είχε ως αποτέλεσμα να βιώσει την ίδια μοίρα -το θάνατο και την επακόλουθη λήθη— που είχε δει στα κατώτερα ζώα. Ο Αδάμ γνώριζε για την καλοσύνη του Θεού. Ήξερε τι είναι η ζωή και ο θάνατος, και όντας δημιουργημένος κατ' εικόνα Θεού, πρέπει να ήξερε ότι ήταν σημαντικό να ακολουθήσει τις εντολές αυτού που τον δημιούργησε.

ΤΑ ΨΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ

Στη Γένεση, κεφάλαιο 3, έχουμε την περιγραφή του πειρασμού του Σατανά, μέσω του φιδιού, της Μητέρας Εύας. Ο τρόπος με τον οποίο ο Σατανάς χρησιμοποίησε το φίδι, και ποια μορφή είχε, δεν αναφέρονται λεπτομερώς στην αφήγηση της Αγίας Γραφής, μόνο που ήταν πιο διακριτικό από οποιοδήποτε από τα άλλα πλάσματα στον κήπο. (εδ. 1) Αφού η Εύα είπε σωστά (που καταγράφηκε στα εδάφια 2 και 3) την

ποινή που επεβλήθη αν έτρωγαν από το απαγορευμένο δέντρο —το θάνατο, δηλαδή— ο Σατανάς είπε το πρώτο από τα πολλά ψέματα. Διαβάζουμε στο εδάφιο 4, «Και είπε ο όφης προς την γυναίκα, Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνει». Ο Σατανάς δεν αρνήθηκε την εντολή που είχε δώσει ο Θεός και την οποία σωστά του είχε επαναλάβει η Εύα. Ωστόσο, αρνήθηκε κατάφωρα ότι η τιμωρία που είχε δηλωθεί θα προέκυπτε από την παρακοή της εντολής του Θεού. Αυτό είναι το μεγάλο ψέμα που όχι μόνο ήταν μέρος της εξαπάτησης της Μητέρας Εύας, αλλά είναι το ψέμα που διαποτίζει θρησκευτικές πεποιθήσεις κάθε ποικιλίας για χιλιάδες χρόνια, ακόμη και μέχρι σήμερα. Ο αφιερωμένος λαός του Κυρίου, γεγεννημένος εκ του Πνεύματος της Αλήθειας, είναι ένα μέρος της μικρής μειονότητας στη γη σήμερα που κατανοεί σωστά την αληθινή φύση και πραγματικότητα για το θάνατο.

Για τον Σατανά, η ανοιχτή και τολμηρή δήλωση που μόλις έκανε σχεδιάστηκε ίσως εν μέρει για να τραβήξει την προσοχή της Εύας και να την παρασύρει στην πιο λεπτή φύση αυτού που είπε στη συνέχεια, όπως καταγράφηκε στο εδάφιο 5, «Αλλ' εξεύρει ο Θεός, ότι καθ' ην ημέραν φάγητε απ' αυτού, θέλουσιν ανοιχθή οι οφθαλμοί σας, και θέλετε είσθαι ως θεοί, γνωρίζοντες το καλόν και το κακόν.» Ο Σατανάς εδώ υπονόησε ότι η κατανάλωση του απαγορευμένου καρπού θα τους έφερνε πολλή σοφία και γνώση, τόσο πολύ που ο Αδάμ και η Εύα θα γίνονταν θεοί [Εβραϊκά: Ελοχίμ, ή ισχυροί], ακριβώς όπως ο Δημιουργός τους και, ως εκ τούτου, θα γνώριζαν σίγουρα διαισθητικά, όπως ο Θεός, όλες τις αρχές του καλού και του κακού. Σύμφωνα με τον Σατανά, ο ίδιος ο καρπός του δέντρου θα τους έδινε αυτή τη γνώση και δεν θα χρειαζόταν ποτέ φόβο για να πέσουν στην αμαρτία, επειδή μια τέτοια διαισθητική γνώση θα είχε σίγουρα ως αποτέλεσμα την αποφυγή της αμαρτίας και συνεπώς τις

συνέπειές της. Είπε ακόμη με τόλμη σε αυτό το εδάφιο «εξεύρει ο Θεός» ότι όλα αυτά θα προέκυπταν απλώς και μόνον αν έτρωγαν από τον καρπό. Όλα αυτά ήταν ψέματα του μεγάλου μας Αντιπάλου, του Σατανά.

Ο Σατανάς χρησιμοποιεί αυτά τα πρόσθετα ψέματα ανά τους αιώνες, κάνοντας τον ξεπεσμένο και εξαπατημένο άνθρωπο να πιστέψει ότι γνωρίζει ο ίδιος, χωρίς καμία βοήθεια από τον Θεό, τι είναι το καλό και τι είναι το κακό. Τα αποτελέσματα αυτού ήταν καταστροφικά. Αυτή η σκέψη προκαλεί, ανά τους αιώνες, μια συνεχή μείωση του προτύπου της δικαιοσύνης, σε σημείο που, τώρα, σε αυτήν τον σημερινό «καιρό θλίψεως», μεγάλο μέρος της ανθρωπότητας δεν μπορεί να κάνει σωστή διάκριση μεταξύ καλού και κακού. (Δαν. 12:1) Αυτό συνέβη επειδή, ως επί το πλείστον, ο άνθρωπος “αφαίρεσε” τον Θεό από την “εξίσωση”, “αφαίρεσε” τα θεϊκά του πρότυπα και τα αντικατέστησε με δικά τους ελαττωματικά, που έχουν στην πηγή τους τα ψέματα και τις απάτες του Σατανά. —Ιωάννης 8:44

Η ΠΤΩΣΗ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΣΜΟ

Επιστρέφοντας στην αφήγηση στη Γένεση 3, βλέπουμε τώρα την πλήρη έκταση του πειρασμού του Σατανά, όχι μόνο το ένα κραυγαλέο ψέμα του, αλλά και τα άλλα λεπτά. Συνεχίζοντας την αφήγηση στο κεφάλαιο 3 της Γένεσης, το εδάφιο 6 λέει: «Και είδεν η γυνή, ότι το δένδρον ήτο καλόν εις βρώσιν, και ότι ήτο αρεστόν εις τους οφθαλμούς, και επιθυμητόν το δένδρον ως δίδον γνώσιν· και λαβούσα εκ του καρπού αυτού, έφαγε· και έδωκε και εις τον άνδρα αυτής μεθ’ εαυτής, και αυτός έφαγε.» Το πρώτο πράγμα που παρατηρούμε εδώ είναι ότι σχεδόν όλη η προσοχή της Εύας είχε τραβηχθεί εις το γεγονός ότι το δέντρο και ο καρπός φαίνονταν καλά στα μάτια της σάρκας. Ίσως σκέφτηκε τη δήλωση του Σατανά

ότι σίγουρα δεν θα πέθαινε και σκέφτηκε ότι ένα τόσο ωραίο δέντρο και τόσο όμορφος καρπός δεν θα μπορούσαν να προκαλέσουν θάνατο αν φαγωθεί ο καρπός. Η δήλωση του Σατανά φαινόταν εύλογη. Επιπλέον, το δέντρο φαινόταν να έχει μια ιδιαίτερα ελκυστική, σχεδόν μυστηριώδη αύρα πάνω του, που το έκανε να ξεχωρίζει από όλα τα άλλα δέντρα και να είναι επιθυμητό ως αποτέλεσμα. Από όλα τα δέντρα του κήπου, φαινόταν ότι ήταν αυτό που θα μπορούσε ίσως να φέρει μια σοφία και κατανόηση για το καλό και το κακό, όπως ονομάστηκε έτσι. Όσο περισσότερο συλλογιζόταν η Εύα όλες τις δηλώσεις του, τόσο περισσότερο ένιωθε προφανώς ότι το φίδι πρέπει να είχε δίκιο. Όλα όσα της είπε, έκαναν νόημα, κι έτσι εκείνη, και ο σύζυγός της μαζί της, πήραν από τα φρούτα και έφαγαν.

Η ΥΠΑΚΟΗ: ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ...ΤΕΣΤ (ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ)

Η αρχή του εδαφίου Γένεση 3:7 λέει, «Τα μάτια και των δύο άνοιξαν». Είχε δίκιο τελικά ο Σατανάς; Πράγματι είχε πει ότι τα μάτια τους θα ανοίξουν για να αποκτήσουν τη σοφία που είναι απαραίτητη για να είναι θεοί και να γνωρίζουν διαισθητικά το καλό και το κακό. Αν και αυτό το εδάφιο όντως λέει ότι τα μάτια και των δύο άνοιξαν, αυτό στο οποίο άνοιξαν δεν ήταν καθόλου σοφία, αλλά η γυμνότητά τους, όχι μόνο κυριολεκτικά, αλλά μεταφορικά η γυμνότητά τους ενώπιον του Θεού αφού έγιναν ανυπάκουοι στην εντολή του. Ήταν ένοχοι και το κατάλαβαν αμέσως. Τούτο άνοιξαν τους οφθαλμούς τους για να ιδούν. Η συνείδησή τους ήταν μαυρισμένη. Ήξεραν ότι είχαν κάνει το κακό παρά το καλό στα μάτια του Δημιουργού τους. Τώρα τα μάτια τους μόλις άρχισαν να ανοίγουν -με πολύ διαφορετικό τρόπο από ό,τι ο Σατανάς υποσχέθηκε στα ψέματά του— για τη γνώση του καλού και του κακού.

Εξετάζοντας την εμπειρία του Αδάμ και της Εύας, για όλες τις πονηριές του Σατανά που εκφράστηκαν μέσω του φιδιού, και παρά όλα τα ψέματα που είχε πει, το γεγονός παραμένει ότι η απλή υπακοή στις οδηγίες του Θεού ήταν η πραγματική δοκιμασία για τους πρώτους γονείς μας. Ο Θεός έδωσε μια εντολή, και δεν υπήρχε ανάγκη να προσπαθήσουμε να την εκλογικεύσουμε ή να την αραιώσουμε. Δεν είχε σημασία πώς έμοιαζε το δέντρο, ούτε ο καρπός του. Δεν είχε σημασία ποιο ήταν το όνομά του. Δεν είχε πραγματικά σημασία ποια ήταν η ποινή, ή ακόμα και αν ο Αδάμ ή η Εύα πίστευαν ότι η ποινή θα εκτελούνταν. Αυτό που θα έπρεπε να είχε μόνο σημασία ήταν ότι ο Θεός, ο Δημιουργός, έδωσε εντολή στη δημιουργία του, μια εντολή που ήταν απλή, κατανοητή και εύκολη στην τήρηση. Η απλή υπακοή ήταν το μόνο που χρειαζόταν, αλλά ήταν απολύτως αυτό που απαιτούσε ο Θεός. Αυτή η αρχή της υπακοής και, θα μπορούσαμε να προσθέσουμε, της υπακοής της καρδιάς, ήταν και θα είναι πάντα η απόλυτη δοκιμασία για όλη τη νοήμονα δημιουργία του Θεού που πρέπει να περάσει προκειμένου να πετύχει ζωή σε οποιοδήποτε επίπεδο. Η υπακοή βρίσκεται στον πυρήνα της αληθινής κατανόησης του καλού και του κακού. Η Εύα, όπως και ο Αδάμ, σε όλους τους τους ορθολογισμούς και τη σκέψη σχετικά με την ομορφιά του δέντρου, τον επιθυμητό καρπό του, την ελκυστικότητά του και τους σκεπτικισμούς τους για την ποινή, έχασαν αυτό που ήταν η αληθινή δοκιμασία, και έτσι απέτυχαν—τη δοκιμασία της υπακοής. Είναι αυτό το μάθημα που πρέπει τώρα ο λαός του Κυρίου, και όλη η ανθρωπότητα τελικά, να μάθουν εάν θέλουν να φτάσουν πραγματικά σε πλήρη γνώση του καλού και του κακού.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Καθώς περπατάμε σε αυτόν τον στενό δρόμο,

πρέπει να μάθουμε τις αρχές του καλού και του κακού και μετά να προσπαθήσουμε να διαμορφώσουμε τον χαρακτήρα μας σε αυτές τις σωστά κατανοητές γραμμές. Αυτές οι αρχές είναι, όπως λέει ο Παύλος στο εδάφιο Ρωμαίους 12:9, «Αποστρέφεσθε το πονηρόν, προσκολλάσθε εις το αγαθόν». Ας δούμε ξανά τα πέντε βήματα που προσδιορίστηκαν στην αρχή, και ας δώσουμε μια κρίσιμη βάση με αναφορά στο καθένα.

1) Γνωρίστε την εξωτερική εκδήλωση, τη δράση ή τη λέξη, ως προς την καλοσύνη ή την έλλειψή της.

Ας εξετάζουμε συνεχώς τις πράξεις, τα λόγια και τις πράξεις μας καθημερινά, για να δούμε αν είναι αληθινά καλές ή αν είναι ίσως μολυσμένες με έστω και ένα μικρό μέτρο κακού. Αν είναι, ας θυμόμαστε πάντα να ζητάμε συγχώρεση από τον Κύριο, και από τους άλλους, αν χρειαστεί, για κάθε κακή λέξη ή πράξη που έχει διαπραχθεί. —Β' Κορ. 13:5· Λουκάς 11:4

2) Γνωρίστε τις σκέψεις και τα κίνητρα που υποκινούν τις καλές και τις κακές πράξεις.

Ας εξετάσουμε τις καρδιές και τα κίνητρά μας για να δούμε αν βασίζονται σε καλές και αγνές προθέσεις. Οι Γραφές δηλώνουν: «Μετά πάσης φυλάξεως φύλαττε την καρδίαν σου· διότι εκ ταύτης προέρχονται αι εκβάσεις της ζωής.» (Παρ. 4:23) «Δοκίμασόν με, Θεέ, και γνώρισον την καρδίαν μου· εξέτασόν με και μάθε τους στοχασμούς μου.» —Ψαλμ. 139:23

3) Μετρήστε τις πράξεις, καθώς και τις σκέψεις και τα κίνητρα που τις υποκινούν, με τα πρότυπα της Αγίας Γραφής, του Θείου Προτύπου.

Συνεχίστε να κοιτάτε τα πρότυπα που περιέχονται στις Γραφές ως τη ράβδο μέτρησης των πράξεών μας καθώς και των κινήτρων και των σκέψεών μας. Μην υποτιμάτε τα πρότυπα του καλού, ούτε συμβιβάζετε τη σοβαρότητα του κακού, με τον ανθρώπινο συλλογισμό ή

τον εξορθολογισμό. Να χρησιμοποιείτε τον Λόγο του Θεού ως αυτό το ισχυρό δίκοπο ξίφος, το οποίο «διέρχεται μέχρι διαιρέσεως ψυχής τε και πνεύματος, αρμών τε και μυελών, και διερευνά τους διαλογισμούς και τας εννοίας της καρδιάς». —Εβρ. 4:12

4) Με βάση τη σύγκριση πράξεων, σκέψεων και κινήτρων με το θεϊκό πρότυπο, να είστε σε θέση να διακρίνετε γρήγορα και με συνέπεια και να διακρίνετε ανάμεσα σε αυτό που είναι αληθινά καλό έναντι αυτού που είναι, κατά τα άλλα, κακό και να αναπτύξετε μια εκπαιδευμένη συνείδηση για το καλό και το κακό.

Ας συνειδητοποιήσουμε πληρέστερα ότι κάνοντας αυτό λαμβάνουμε τον Λόγο του Θεού ως κρέας και όχι ως γάλα, όπως δηλώνεται στα λόγια του Παύλου στους Εβραίους 5:14, «Των τελείων όμως είναι η στερεά τροφή, οίτινες διά την έξιν έχουσι τα αισθητήρια γεγυμνασμένα εις το να διακρίνωσι το καλόν και το κακόν». Σε αυτό το εδάφιο, βλέπουμε μια άμεση σύνδεση μεταξύ του κρέατος του Λόγου του Θεού και της διάκρισης του καλού και του κακού, και ότι αυτό μπορεί να συμβεί μόνο εάν «λόγω χρήσης», ή συνήθειας χρήσης, συνεχίσουμε να ασκούμε τις πνευματικές μας αισθήσεις. Μόνο τότε ο Λόγος του Θεού θα είναι εκείνο το κρέας που μας δίνει τη διάκριση του καλού και του κακού.

5) Εφαρμόστε τέτοια διάκριση, κατανόηση και συναίσθηση, μέσω εμπειρίας, στην ανάπτυξη ενός χαρακτήρα που, με την πάροδο του χρόνου, τείνει όλο και περισσότερο προς το καλό—τόσο ως προς τα κίνητρα, τις σκέψεις και τη θέληση, όσο και για τις πράξεις και τα λόγια.

Ας συνεχίσουμε να συνειδητοποιούμε ότι όλο αυτό είναι έργο ζωής. Δεν θα γίνει σε μια μέρα, ένα μήνα ή ένα χρόνο. Δεν μπορεί να γίνει τέλεια, ούτε θα είμαστε πάντα ευχαριστημένοι με την πρόοδό μας. Ωστόσο, ας

θυμηθούμε ότι έχουμε έναν μεγάλο Αρχιερέα και Συνήγορο, τον Ιησού, και επίσης έναν Επουράνιο Πατέρα, που και οι δύο μας αγαπούν όπως αγαπούν οι γονείς το παιδί τους. (Εβρ. 3:1· Ι Ιωάννης 2:2· Ιωάννης 16:27) Επιθυμούν τόσο πολύ, ναι, ακόμη περισσότερο από εμάς τον εαυτό μας, να επιτύχουμε σε αυτό το εγχείρημα, επομένως, «Ας μη αποκάμνωμεν δε πράττοντες το καλόν· διότι εάν δεν αποκάμνωμεν, θέλομεν θερίσει εν τω δέοντι καιρώ». (Γαλ. 6:9) Προσέξτε ότι η Γραφή δεν λέει ότι θα θερίσουμε αν είμαστε τέλειοι, ή θα θερίσουμε αν πράττουμε το δίκαιο το 75% των περιπτώσεων ή θα μείνουμε μακριά από το κακό το 80% των περιπτώσεων. Όχι, θα θερίσουμε «αν δεν αποκάμνωμεν», δηλαδή αν συνεχίσουμε να βαδίζουμε εμπρός!

ΟΛΗ Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΘΑ ΞΕΡΕΙ ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟ

Αν είμαστε πιστοί ακόμη και μέχρι θανάτου, αν φτάσουμε σε πλήρη γνώση του καλού και του κακού και αναπτύξουμε την προκύπτουσα ομοιότητα χαρακτήρα του Κυρίου μας, θα έχουμε το πιο ευλογημένο προνόμιο που μπορούμε να φανταστούμε, αυτό να βοηθήσουμε την υπόλοιπη ανθρωπότητα στον επόμενο αιώνα με το υπόλοιπο μέρος της μαθησιακής τους εμπειρίας με το καλό και το κακό. (Αποκ. 20:4,6) Θα έχουμε την ευκαιρία να τους βοηθήσουμε να δουν και να βιώσουν την αντίθεση μεταξύ του κακού που κάποτε γνώριζαν και βίωσαν σε αυτή τη ζωή ως αποτέλεσμα της πτώσης του ανθρώπου, και του καλού που θα προικιστούν μέσω των ευλογιών και των διδασκαλιών της Νέας Διαθήκης στη βασιλεία του Χριστού. (Ιερ. 31:31-34) Έπειτα, έχοντας φάει πλήρως από το δέντρο της γνώσης και του καλού και του κακού, η ανθρωπότητα μεμονωμένα θα μπορεί να σταθεί μπροστά στον Δημιουργό τους ολόκληρη, πλήρως

ανεπτυγμένη μέσω εμπειρίας, τα μάτια τους αληθινά ανοιχτά για τον χαρακτήρα του Θεού και η ύπαρξη και ο χαρακτήρας τους τελειοποιημένα και άξια αιώνιας ζωής.

Το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού θα έχει ολοκληρώσει τότε το εικονιστικό του έργο και θα υπάρχει μόνο στη μνήμη, και το μόνο δέντρο που θα απομείνει στη μέση του αποκατεστημένου επίγειου παραδείσου του ανθρώπου θα είναι το άλλο συμβολικό δέντρο για το οποίο αναφέρεται στο εδάφιο Γένεση 2:9, το «δέντρον της ζωής». Το εδάφιο Αποκάλυψη 22:14 μιλά για αυτόν τον ένδοξο καιρό και κατάσταση στο τέλος της βασιλείας, «Μακάριοι οι πράττοντες τας εντολάς αυτού, διά να έχωσιν εξουσίαν επί το δένδρον της ζωής και να εισέλθωσι διά των πυλώνων εις την πόλιν.» Προσευχόμαστε να έρθει σύντομα αυτή η ώρα, ώστε όλοι να έχουν πραγματικά μια ακριβή γνώση του καλού και του κακού και να έχουν μάθει τα αιώνια μαθήματά της.
